

ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๓ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้ร้อง” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ร้อง” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อ้างว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งยื่นคำร้องขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนที่ได้รับมอบหมายหรือองค์กรที่ยื่นคำร้องแทน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้ถูกร้อง” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรซึ่งถูกผู้ร้องกล่าวหาว่ากระทำละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือองค์กรที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามระเบียบนี้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่พบเห็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๒๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ในกรณีที่คณะกรรมการส่งเรื่องให้องค์กรอื่นพิจารณาตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม ให้สำนักงานติดตามผลดำเนินการขององค์กรนั้น หากองค์กรนั้นไม่แจ้งผลดำเนินการในเวลาอันสมควรหรือได้แจ้งผลการดำเนินการแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๔๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ให้สำนักงานแจ้งรายงานตามวรรคหนึ่งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔๔/๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๔๔/๑ อนุกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นกลาง รวมทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนประกอบด้วย”

ข้อ ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔๔/๒ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๔๔/๒ ห้ามมิให้อนุกรรมการดำเนินการตรวจสอบคำร้องที่ได้รับมอบหมาย เมื่อปรากฏเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยเป็นผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับการร้องนั้น

(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคำร้อง หรือเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้แทน หรือได้เป็นทนายความของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาแล้ว

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

(๔) เป็นผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้อนุกรรมการผู้นั้นแจ้งต่อประธานกรรมการโดยเร็ว ระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการในคำร้องนั้น

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับในกรณีที่คู่กรณีร้องคัดค้านว่าอนุกรรมการผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม

การยื่นคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานอนุกรรมการและประธานกรรมการ ก่อนคณะอนุกรรมการจะได้พิจารณาสำนวนในเรื่องนั้นเสร็จสิ้น โดยจะต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ให้ปรากฏในคำคัดค้านด้วย ในการพิจารณาคำคัดค้าน ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของข้อ ๔๖ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี ในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท”

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔๖/๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๔๖/๑ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวอนุกรรมการ

ในการขอมิบัตรประจำตัว ให้อนุกรรมการทำคำขอยื่นต่อประธานกรรมการโดยผ่านประธานอนุกรรมการ และให้สำนักงานเป็นผู้จัดทำบัตรประจำตัวแก่อนุกรรมการ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม พร้อมทั้งจัดทำทะเบียนประวัติไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ บัตรประจำตัวเป็นอันยกเลิกเมื่อพ้นจากตำแหน่ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

วัส ดิงสมิตร

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ